

درس امروز: ترافیک

آموزش عبور و مرور در خیابان را از خردسالی شروع کنیم

نظام آموزشی پیش قدم شود



خیلی ها بر این باورند که در مدرسه زمان کافی برای آموزش های ترافیکی وجود ندارد. در حالی که در چنین فضایی کودکان از ابتدای ورود به مدرسه به مباحث آموزشی آشنایی پیدا می کنند. همکاری خانواده در کنار نظام آموزشی تأثیرات مثبتی را به همراه دارد. تشویق دانش آموزان به عنوان همیاران پلیس در مدارس، دعوت از پلیس راهور برای برگزاری دوره های آموزشی، تدارک اردو به پارک ترافیک و... باعث می شود آن ها با قوانین درست و اصولی بیشتر آشنا شوند. این نکته را هم فراموش نکنیم که بازی هایی با محتوای آموزش قوانین ترافیکی در مهدکودک ها می تواند به کودکان در یادگیری قوانین کمک کند.

۴ سالگی بهترین سن



پدرها و مادرها می توانند آموزش قوانین را از حدود چهار سالگی در خانه شروع کنند. موقعیت های زیادی پیش می آید که با فرزندانتان به بیرون از خانه بروید. حالا می خواهید چند قدمی پیاده روی کنید یا برای رسیدن به مقصدی سوار خودرو شخصی یا وسایل حمل و نقل عمومی شوید. در این مواقع درباره چراغ راهنمایی، قوانین توقف، ایست و عابر پیاده با بچه ها صحبت کنید. این نکته را هم به خاطر بسپارید رعایت قوانینی مثل بستن کمربند، توجه به علائم و تابلوها و... برای بچه ها الگو به حساب می آید.

ضرورت رعایت حقوق



کودکان به دلیل شرایط فیزیکی و رفتاری و تجربه اندک، آسیب پذیرترین گروه کاربران ترافیکی هستند. یکی از مهم ترین تفاوت های رفتاری کودکان و افراد بالغ، مسائل مربوط به حرکت در ترافیک (مانند عبور خودروها در لحظه ای که آن ها می خواهند از خیابان گذر کنند) و مسائل ثابت در ترافیک (مانند متغیرهایی چون میزان متوسط تراکم ترافیک در یک خیابان) است. در این بین جالب است بدانید برای کنوانسیون جهانی حقوق کودک کودکان حق دارند از وضعیت ایمن هنگام تردد در شهر بهره مند باشند. حق مسلم آن هاست که بتوانند بی آنکه خطری تهدیدشان کند در خیابان رفت و آمد کنند. دوجرخه سواری کنند یا از وسایل نقلیه عمومی و خصوصی استفاده کنند. که البته این حق مانند بسیاری حقوق دیگر نادیده گرفته می شود.

۴ سالگی

کودکان چهار ساله می توانند روی یکی از جنبه های کار متمرکز شوند، اما هر چه نشان بالاتر می رود، امکان تمرکز هم زمان روی چند قسمت از کار برای آن ها بیشتر می شود.

توجه!

زمان واکنش به اطلاعات دیداری یا شنیداری در کودکان از ۳ تا ۱۶ سالگی همواره کاهش می یابد (تسریع می شود) تا به سطح مطلوب برسد.

۵ سالگی

دوره پیش از پنج سالگی باید ترکیبی از نقش های آموزشی، کنترلی و پشتیبانی را برای کودکان تعریف کرد تا کودک ضمن شناسایی محیط خود، راه های خویشتن داری و اجتماعی شدن را فرا بگیرد.

۱۰ تا ۱۲ سالگی

در سنین بین ۱۰ تا دوازده سالگی نیز حجم اطلاعاتی که کودکان می توانند در حافظه کوتاه مدت یا بلند مدت خود ذخیره کنند به طور درخور توجهی افزایش می یابد.

۱۵ سالگی

کودکان ۱۰ ساله، نسبت به کودکان چهار ساله کمتر و دیرتر تمرکز خود را روی یک موضوع از دست می دهند. مقاومت در برابر بی دقتی تا پانزده سالگی با بالاتر رفتن سن، افزایش می یابد.

توجه!

تحقیقات گواهی می دهند که پسران کم دقت تر از دختران هستند.

حضور کودکان در ترافیک

برابر گزارش های موجود کودکان به سه شکل در ترافیک حضور می یابند که عبارت است از:

عابر پیاده (مهم ترین نقش)

کودکان ناخواسته مرتکب بروز رفتارهایی در سطح معابر می شوند. این کاربران ترافیکی کوچک در نقش عابر پیاده دست به رفتارهایی می زنند که باعث بروز تصادف می شوند.

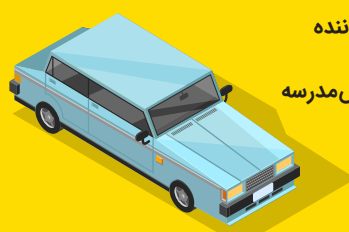
- دویدن ناگهانی به خیابان
- رها کردن دست بزرگ تر خود در هنگام عبور از خیابان
- عبور از خیابان محله ای غیر مجاز
- بی توجهی به چراغ عابر پیاده
- بازی کردن در خیابان
- شوخی کردن در سطح سواره رو
- دویدن به دنبال وسیله نقلیه
- مطالعه در خیابان
- قدم زدن چند نفره در سطح سواره رو
- عجله در هنگام گذشتن از سطح سواره رو
- عبور در شب از خیابان با لباس تیره و در روشایی نا کافی
- توجه نکردن به جهت حرکت وسایل نقلیه در خیابان
- عبور کردن از جلو وسیله نقلیه عمومی
- عبور از پیچی که راننده دید ندارد
- پریدن از نرده های وسط خیابان



سرنشین وسایل نقلیه

در زمان هایی که قصد سفرهای هر چند کوتاه دورن شهری را دارید، حواستان به مسافرانیه که شما را همراهی می کنند باشد. گاهی سرنشینان کوچک دست به رفتارهای اشتباه می زنند که باید به آن ها تذکر بدید.

- نیستن کمربند ایمنی در اتومبیل
- نشستن در صندلی جلو
- گفت و گو با راننده
- بازی کردن یا دنده و فرمان اتومبیل
- باز کردن در اتومبیل قبل از توقف
- نشستن روی پای والدین به هنگام رانندگی
- دورتره سوار شدن بر دوچرخه
- مسدود کردن دید پشت سر راننده
- تشویق راننده به تند راندن
- شلوغی و سروصدا در سرویس مدرسه



دوچرخه سوار

تعریف بچه ها از رانندگی در سفرهای کوتاه شهری حتی خریدن ماست و نان از سرکوپه، تجربه دوچرخه سواری است که در بیشتر مواقع با زیر پا گذاشتن برخی قوانین همراه است.

- حرکت در میان دیگر وسایل نقلیه
- اندازه نبودن دوچرخه مورد استفاده
- یک دست دوچرخه سواری کردن
- بی دست دوچرخه سواری کردن
- نداشتن زنگ و شبرنگ بازتابنده نور
- مسابقه دادن یا هل دادن دوچرخه سوار دیگر
- بی توجهی به حقوق عابران پیاده



خانواده: اعضای خانواده موظف اند علاوه بر اصلاح رفتار خود، فرزندان را با فرهنگ ترافیک آشنا کنند.



مهدکودک ها: مربیان می توانند به صورت نظری و عملی در قالب بازی و اشعار و نقاشی، کودکان را با عبور و مرور خطرانی که آن ها را تهدید می کند، آشنا کنند.



مقطع دبستان: نظام آموزشی در این برهه سنی باید حواسش به آموزش های تکمیلی باشد زیرا خطراتی چون طولانی بودن و خطرناک بودن مسیر خانه به مدرسه، بازیگوشی کودک، شوخی با هم کلاسی ها، تمایل به تنهایی رفتن و به طور مستقل کار کردن کودک را تهدید می کند.



دوره راهنمایی: در این مرحله از آموزش، مدرسه نیز مسئولیت هماهنگی با اولیا را دارد. باید ضمن انتخاب همیار پلیس برای کمک به دانش آموزان در عبور ایمن، دانش آموزان را فعالانه درگیر کرد. همچنین متناسب با کلاس و سن دانش آموزان دروسی در کتاب های درسی گنجانند.



آموزش غیر حضوری: در این مرحله پای رسانه ها به میان می آید.

